

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115205428
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4115205428.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobkyne: P. M., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, C., zastúpená: Mgr. Peter Mesároš, advokát, Bottova 34, Nitra, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária, Kubániho 16, Bratislava, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500031059 zo dňa 12.09.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 480,- eur a rozhodcovská zmluva č. 8500031059 zo dňa 12.09.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné.

Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500039446 zo dňa 22.01.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 600,- eur a rozhodcovská zmluva č. 8500039446 zo dňa 22.01.2014 medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné.

Žalobkyni voči žalovanému súd priznáva plnú náhradu trov konania.

Žalovaný je povinný zaplatiť Okresnému súdu Nitra náhradu výdavkov spojených s vykonaním znaleckého dokazovania v sume 1.192,56 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému trovy konania ktoré by inak neboli vznikli v sume 1.192,56 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Dňa 12.09.2013 a 22.01.2014 uzatvorila zmluvy o revolvingovom úvere, na základe čoho jej boli poskytnuté finančné prostriedky. Výška sadzby RPMN niekoľkokrát prekračuje úroky poskytované bankami. Úrok bol vo výške 70,02 %. V žalobe ďalej žalobkyňa poukazovala na rôzne rozhodnutia súdov ohľadne neplatnosti úverových zmlúv, taktiež na to, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka. Mala za to, že mala naliehavý právny záujem na podanom návrhu, aby mala vyriešenú otázku, aký je jej skutočný dlh.

2. Vo veci prvostupňový súd rozhodol rozsudkom zo dňa 16.08.2016 tak, že žalobu zamietol majúc za to, že nebolo preukázané konanie žalobkyne pri uzatváraní zmlúv ako konanie v nepričetnosti. Úverové zmluvy ako aj rozhodcovské zmluvy súd považoval za uzavreté v súlade so zákonom. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil. Následne sa súd mal zaoberať naliehavým právnym záujmom žalobkyne a súdnemu prieskumu podrobí úverové a rozhodcovské zmluvy.

3. Do prvého rozhodnutia prvostupňový súd zistil tento skutkový a právny stav: Dňa 12.09.2013 a 22.01.2014 uzavrela žalobkyňa so žalovaným zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná namietala, že v úverových zmluvách boli neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorých sú zmluvy neplatné. Mala za to, že má naliehavý právny záujem na podanom návrhu, z dôvodu, aby vedela, aká je jej skutočná výška dlhu. Okrem toho, že žalobkyňa poukazovala na rôzne rozhodnutia súdov, postupne na pojednávaniach a v písomných vyjadreniach rozširovala dôvody neplatnosti zmlúv. Namietala, že výška RPMN je neprimerane vysoká v rozpore s primeranou výškou RPMN pri bankových úveroch. Tak isto poukazovala na neprijateľnú výšku dojednaného úroku v rozsahu 70,02 %. Právny zástupca žalobkyne mal za to, že toto dojednanie je v rozpore s § 53 ods. 6 O.z., teda že ide o neprimeranú odmenu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 a 39a O.z.. Právny zástupca žalobkyne definoval znaky úžery ako tieseň, neskúsenosť, rozumová vyspelosť, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančná závislosť, čím chcel povedať, že u žalobkyne sú náležitosti § 39a O.z. splnené. Žalobkyňa taktiež namietala, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka, napriek tomu, že táto bola samostatne dojednaná, má súvislosť so samotnou úverovou zmluvou, ktorú robí preto neplatnou. V priebehu konania právny zástupca žalobkyne uvádzal, že zmluvy sú neplatné aj z dôvodu psychického zdravotného stavu žalobkyne, pre ktorý nebola schopná chápať proces uzatvorenia zmlúv a ich následky, posúdiť následky svojho chovania, na základe čoho mal za to, že zmluvy sú neplatné. Podľa právneho zástupcu žalobkyne tento dôvod potvrdil aj vypracovaný znalecký posudok, ktorý podľa neho preukázal, že žalobkyňa konala v duševnej poruche, pre ktorú sú predmetné právne úkony neplatné. Žalovaný s podaným návrhom nesúhlasil, tento navrhoval zamietnuť. Ministerstvo financií SR určovalo výšku RPMN v rozhodnom období v rozmedzí 45,94 až 46,06 %. Výška odplaty dojednaná medzi stranami podstatným spôsobom neprevyšovala štátom stanovenú výšku odplaty. Následne výška úroku je v súlade s výškou RPMN, pričom s poukazom na § 53 ods. 1 O.z. cena nemôže byť predmetom neplatnosti úverových zmlúv a výška odplaty je v súlade s § 53 ods. 6 O.z.. V predmetnej veci sa nejednalo o rozhodcovskú doložku ale o rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola samostatne dojednaná mimo úverovú zmluvu a ako vypovedala aj svedkyňa Z. E., žalobkyňa všetko podrobne vysvetlila, vedela, že si požičiava finančné prostriedky a aj to za akých podmienok, pričom zo strany žalobkyne nešlo o prvé dve pôžičky, ale mala už s uzatváraním zmlúv skúsenosti. Svedkyňa konštatovala, že navonok na žalobkyňa nebolo nijak možné rozpoznať, že by bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, všetko chápala. Žalobkyňa v žiadosti o pôžičku uvádzala nepravdu, keď neuviedla, že má pôžičky. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou MUDr. S. N. a konzultantom Mgr. K. D., podľa záverov ktorého u žalobkyne neboli dôvody pre úpravu spôsobilosti k právnym úkonom v čase uzatvárania zmlúv, či v súčasnosti. I keď bola u žalovanej diagnostikovaná ľahká kognitívna porucha, postihnutí jedinci nemajú poruchy správania. Žalobkyňa sa síce rozhoduje ľahkovážnejšie, avšak svoje konanie plánovala, rozumela sociálnemu kontextu spotrebiteľského úveru, ako aj potrebe úver splácať. Bola zvyknutá robiť samostatné rozhodnutia. Žalobkyňa má zachovanú morálno-hodnotovú reguláciu správania, jej úroveň úsudku je znížená oproti priemeru, i napriek tomu nie je jej konanie v rozpore s bežnými normami. Je schopná rozpoznať a ovládať svoje konanie. Nebola u nej zistená žiadna porucha osobnosti a správania.

4. Podľa § 180 CSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti strán.

5. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných vyjadrení, konkrétne namieťa dojednanú výšku úroku, RPMN a dojednanú odplatu za poskytnuté služby napr. na čl. 26 je to siedma položka odspodu. Nie je možné, aby bol úrok aj RPMN v rovnakej výške a pritom boli vo veci aj ďalšie poplatky, potom musí byť výpočet nesprávny. Podľa neho nielen na zmluve ale aj reálne bol úrok vo výške 70,02%. V prípade, že sú neplatné hlavné dojednania zmluvy ohľadne výšky úroku a RPMN je neplatná celá zmluva a následne odvodene aj rozhodcovská zmluva. Žalovaný si v rozhodcovskom konaní uplatňoval finančné nároky voči žalobkyne a rozhodcovský súd konanie zastavil pre toto konanie. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem vzhľadom na to, že uhradila poskytnutú sumu bez príslušenstva. Nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa brala revolving na základe uvedených zmlúv. Na otázku súdu neuviedol ďalšie konkrétne znenie zmlúv o úveroch ktoré by boli neplatné osobitne. Danú odplatu žalobkyňa nevyužila, pričom je uvedená v samotnej zmluve, je otázne, či o tom mala vedomosť, ale aj keby mala má za to, že takéto dojednanie je neplatné v zmysle spotrebiteľských predpisov. S poukazom na body 8.1 a 8.4. zmluvy boli predmetné odplaty súčasťou zmluvného dojednania strán pri uzavretí zmluvy, a teda mali byť zahrnuté do výpočtu RPMN, minimálne suma ktorá bola uhradená 69,30 eura resp. 86,39 eura. S týmito sumami by RPMN pri úvere na 480 eur bolo 93,09% a na sumu 600 eur vo výške 93,02% čo je nad rámec zákonom prípustnej výšky RPMN. Výpočet výšky RPMN je základnou

náležitou zmluvy keď odplata žalovaného je výsledkom ich podnikania a bez tejto náležitosti nemôže byť zmluva platná, resp. nie je možné túto časť zmluvy odčleniť a konštatovať, že len vo výške RPMN je zmluva neplatná. Rovnako dal súd za pravdu žalobkyni v konaní voči spoločnosti Pohotovosť pod sp. zn. 19C/110/2015. Nestotožňoval sa s výkladom žalovaného pretože poukazoval až na náklady za bodkočiarkou ktorým však dojednaná odplata nebola. Podľa konzultácie so žalobkyňou táto o žiadnej dohode o poskytnutí služby odkladu splátok nevedela, nebol s ňou konzultovaný a ani ho nevyužila. Keby o ňom vedela, tak by ho aj využila keďže z dôvodu nedostatku fin. prostriedky nemala možnosť platiť splátky riadne a včas.

Pridržiaval sa doterajších vyjadrení ústnych a písomných, žiadal návrhu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

6. Právny zástupca žalovaného uviedol, že je zásadne treba rozlišovať medzi finančným trhom a bankovým trhom. Finančný trh je širší pojem a upravuje zákon č. 474/2004. Prehľad úrokových sadziieb ktorý predložil PZ žalobkyne upravuje výšku úrokových sadziieb v bankovom sektore a toto sa nedá aplikovať na finančný trh. Má za to, že výpočet RPMN je v poriadku, za týmto účelom žalovaný písomne špecifikuje výpočet. Čo sa týka odplaty nie je to poplatok, ale odplata ktorá bola dobrovoľne žalobkyňou uhradená pri uzatváraní zmluvy. V zmysle zákona túto odplatu nemožno zahrnúť do výpočtu RPMN. Odplata vyplýva z článku 8 zmlúv. predmetná odplata nie je zahrnutá v RPMN. Predmetné sumy odplaty boli odrátané od poskytnutého úveru pri jeho vyplácaní. Predmetné odplaty nebol dôvod zahrnúť do RPMN keďže v zmysle § 2 písmeno g/ zákona o spotrebiteľských úveroch do výpočtu RPMN sa zahrnú len platby ktoré sú podmienkou pre poskytnutie úveru. Predmetná odplata za poskytnutie ďalšej služby nebola povinná pre poskytnutie úveru a bola stranami dobrovoľne dojednaná. Dohoda o poskytnutí služby bola v zmluve zvýraznená v samostatnom rámečku, samostatne sa podpisovala. To že bola automaticky aj súčasťou zmluvy bola politika spoločnosti. Pridržiaval sa doterajších ústnych a písomných vyjadrení. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

7. Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : odvolaním žalobkyne z čl. 185-194, vyjadrením žalovaného z čl. 196, vyjadrením žalobkyne z čl. 201-203, uznesením KS z čl. 208, vyjadrením žalobkyne z čl. 220-223, dokladmi o úhrade z čl. 224-242, dva výpočty RPMN z čl. 277-278, prehľad platieb oboch úverov z čl. 279 a zistil tento skutkový a právny stav :

8. Žalobkyňa v priebehu konania uhradila žalovanému istinu z oboch úverov, nie však príslušenstvo z toho dôvodu uvádzala, že má naliehavý právny záujem na výsledku tohto konania z ktorého bude zrejmé v či a v akom rozsahu má záväzky voči žalovanému. Žalobkyňa namietala, že zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi, Keď úroky sú neprímerane vysoké, RPMN bolo vypočítané nesprávne. Do výpočtu neboli zahrnuté odplaty za poskytnutie služby odkladu splátok, bola však platená pri podpise zmluvy. Spolu s nimi by bolo RPMN vo výške 86,39% (úver na 480 eur) a 93,02 % (úver na sumu 600 eur). Výpočet výšky RPMN je základnou náležitosťou zmluvy, bez tejto náležitosti nemôže byť zmluva platná, resp. nie je možné túto časť zmluvy odčleniť. Žalobkyňa nevedela o možnosti odkladu splátok, ani to nevyužila, pri podpise si krátko zmluvy prezrela nebol čas na ich podrobné štúdium. Nevedela ani o možnosti zníženia odplaty za pôžičku. Žalovaný tvrdil a predložil výpočet podľa ktorého je výpočet RPMN v poriadku. Odplata za poskytnutie služby nebola zahrnutá do výpočtu RPMN. Nešlo o poplatok a bola dobrovoľne uhradená žalovanou, nešlo o podmienku poskytnutia úveru. Dohoda o poskytovaní služby bola osobitne podpisovaná a bola v samostatnom rámečku.

9. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

10. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

12. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá

sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

13.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

15.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17.Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19.Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22.Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23.Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24.Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

25.Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákona uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

26.Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

27.Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

28.Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

29.Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

30.Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

31.Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

32.Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

33.Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

34.Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35.Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

36. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

37. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

38. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

39. Podľa § 1 ods. 4 výhlášky č 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

40. Podľa § 1a ods. 1 výhlášky č 87/1995 Z.z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

41. Smernica 2008/48/ES upravuje zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo prebrať do Slovenského práva smernicu 2008/48. Súdny dvor v Luxembursku v rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 rozhodol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Citovaný článok sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovuje amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Článok 23 smernice nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

42. Podľa článku 22 ods. 1 smernice EÚ č. 2008/48/ES keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

43. Podľa článku 23 smernice EÚ č. 2008/48/ES členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

44. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva

dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7 CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvy strán pozerať ako na spotrebiteľskú zmluvu. Príslušný na prejednanie veci bol tak Okresný súd Nitra podľa § 87 písm. f) O.s.p.

45. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarcia s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Žalobca nebol podnikateľom, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka. Aj tu treba dodať, že súdna prax sa takto ustálila až v posledných rokoch.

46. Žalobkyňa z oboch zmlúv zaplatila sumy, ktoré jej boli poskytnuté, bez príslušenstva, teda bez poplatkov a úrokov. Sám žalovaný nepovažoval ich zmluvné vzťahy z predmetných zmlúv za uzavreté, majúci pohľadávku voči žalobkyni. Žalobkyňa tak mala naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Súd tak súdnemu skúmaniu podrobil zmluvy strán v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a konštatoval, že zmluvy obsahujú všetky náležitosti zákonom uvedené priamo, alebo nepriamo v súlade s rozsudkom Súdného dvora v Luxembursku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Na rozpor by súd poukázal a zdôvodnil ho, ak však nie je nie je čo rozoberať. Z doplnenia dokazovania v smere ktorých nebol podstatou dokazovania do prvého rozhodnutia prvostupňového súdu bolo zistené, že v zmluvách je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech žalovanej. V zmysle § 53 ods. 6 O.z. nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Túto výšku neurčuje úrok, ktorého výška nie je nijako zákonom upravená, ale určuje ho výška RPMN ktorá zahŕňa aj úrok. Ak je výška RPMN v súlade so zákonom musí logicky byť v súlade aj úrok. V zmysle nariadenia vlády 87/1995 Z.z. nesmie výška RPMN presiahnuť dvojnásobok priemerného RPMN v čase uzavretia zmlúv. priemerné RPMN v tom čase bolo vo výške 45,94 % (600 eur) a 46,06 % (480 eur), uvedené aj v zmluvách. Dvojnásobok predstavoval 91,88% resp. 92,12%. Skutočná výška RPMN bola 93,09% resp. 93,02%. Z uvedených dôvodov bolo toto dojednanie o odplate dodávateľa neplatné. Ide o podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, bez platnej podstatnej náležitosti nemôže byť platná ani samotná zmluva. Nie je možné samostatne konštatovať, že časť zmluvy o výške odplaty je neplatná a zmluva by mohla na ďalej platne existovať. V podstate v prípade existencie by vlastne išlo o naplnenie rovnakého následku ako v prípade neplatnosti a to, že strany si majú plniť - vrátiť to čo si navzájom poskytli teda žalobkyňa žalovanému poskytnutú istinu. Keďže žalovaný mal tendenciu si od žalobkyne uplatňovať ďalšie finančné náležitosti z predmetných zmlúv súd rozhodol o neplatnosti predmetných revolvingových úverov. Sporné bolo medzi stranami zahnutie odplaty z dohody o poskytnutí služby odkladu splátok do výpočtu RPMN. S touto odplatom bolo RPMN neprimerané, bez nej bol výpočet a výška v súlade so zákonom. Súd sa priklonil k názoru žalobkyne, že predmetná odplata patrí do výpočtu. Je uvádzaná ako súčasť zmluvy, bola platená pri

podpise (odrátaná z vyplatenej sumy), žalobkyňa o nej nemala žiadnu vedomosť, ani ju nevyužila hoci mala na to dôvod, čo len potvrdzuje jej nevedomosť o predmetnom dojednaní. Podľa súdu dohodu žalovaný vsunul do zmluvy a žalovaná nemala možnosť ju neprijať. Tak ako pri rozhodcovskej zmluve má súd vážne pochybnosti o tom, či so žalobkyňou ako spotrebiteľom bolo osobitne individuálne dojednaná dohoda o poskytnutí služby, alebo došlo len k formulárovému vyplneniu náležitosti takejto dohody obdobne, ako súčasti úverovej zmluve, kde žalobkyňa ako dlžník mohla len vypísať svoje osobné údaje, stanoviť výšku úveru, ostatné náležitosti boli už na schvaľovacích postupoch veriteľa - žalovaného. Podľa súdu išlo o nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Žalovaný nepreukázal, že by táto služba nebola podmienkou pre uzavretie zmluvy. nebolo preukázané, že by vopred žalobkyňa takúto službu požadovala a preto je zjavne nelogické prečo už bola zakomponovaná do zmluvy táto dohoda. Žiadna iná možná konkrétna dohoda (napr. predĺženie splácania, možnosť nižšej splátky, rozšírenie úveru, zmena dátumu mesačnej splátky, zníženie RPMN atď.)strán nebola vopred do zmluvy predtlačená.

47.Rozhodcovské zmluvy v oboch úverových zmluvách súd považoval za neplatné s poukazom na právny názor odvolacieho súdu (bod 17 uznesenia KS v Nitre č.I. 216). Krajský súd konštatoval, že súdna prax súdu prvej inštancie v časti posudzovania rozhodcovských zmlúv žalovaného sú absolútne neplatné (rozsudok KS v Nitre sp. zn. 25Co/404/2015 zo dňa 17.06.2015). Žalovaný nepreukázal, že by sa predmetné rozhodcovské zmluvy od všeobecne neplatných líšili. Aj podľa súdnej prax iných všeobecných súdov (rozsudok KS Prešov sp. zn. 12Co/25/2015 zo dňa 17.02.2016. Postupom všeobecných súdov nedošlo k porušeniu práv žalovaného, čo konštatoval aj ÚS SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 302/2016 zo dňa 07.04.2016.

V zmluve sa účastníci vzťahujú dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov, podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

-Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava
- Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý je oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Podľa dojednanej Rozhodcovskej zmluvy, spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Ak by podľa tejto Rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľ a diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ je svojim obsahom najbližšie problémovej Rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd. Spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednanie nedávalo zmysel. Je na úvahu, či spotrebiteľa by napadla myšlienka namietat neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Tu je nutné objektívne posúdenie rozhodcovskej zmluvy a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita. Neprijateľná rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a je povinnosťou nielen súdu, ale rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvolať všetky právne dôsledky, a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Rozhodca iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného

založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalisticky skonštatuje ako danú. Aj toto konanie je právom nerešpektovania práv spotrebiteľov a absencia nestrannosti a nezaujatosti rozhodcu. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, odvolací súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - navrhovateľ si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Nie žalobkyňa má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaniu, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať.

Rozhodcovské zmluvy boli podpísané v ten istý deň ako bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Pokiaľ sa rieši otázka individuálneho dojednania, tak v rozhodcovskej zmluve v bode 1 sa uvádza, že dlžník vyhlasuje a svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Ďalej veriteľ v bode 2 prehlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. V bode 3 je poučenie dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia s tým, že v bode 5 je uvedené, ktoré rozhodcovské súdy môžu spor účastníkov rozhodnúť. Bližšie náležitosti rozhodcovského konania sú uvedené v bode 6 rozhodcovskej zmluvy. Z hľadiska doterajšej praxe vždy bolo preukázané, že uzatvorenie zmluvy o úvere bolo podmieňované uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, pričom rozhodcovské súdy sú v Bratislave alebo v Banskej Bystrici, teda nie v blízkosti sídla dlžníka z úverovej zmluvy. Nedostupnosť rozhodcovských súdov pre dlžníka, resp. sídlo rozhodcovského súdu v sídle dodávateľa služieb už bola riešená Európskym súdnym dvorom, že jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to konkrétne rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 Pannon proti Erzsébet Sustikné Győrfi. Považuje sa za nekalú, ak sa prizná výlučná právomoc súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa služieb. V samotnej rozhodcovskej zmluve nie je dostatočne objasnený rozdiel medzi konaním pred všeobecným súdom a konaním pred rozhodcovským súdom a následky pre účastníka, ktorý rozhodcovskú doložku podpíše. Ak podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z doterajšej praxe súdu je nesporné, že rozhodcovské zmluvy sú "nanucované" pri podpise úverov. Samotná rozhodcovská zmluva nerieši otázku dostatočného oboznámenia sa dlžníka s postupom rozhodcovských súdov, s rozhodcovským konaním ako takým a najmä s dôsledkami vydania rozhodcovského rozsudku proti dlžníkovi a možnosti uplatnenia prisúdenej pohľadávky z rozhodcovského rozsudku vo vykonávacom konaní. Žalobkyňa nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, pričom tieto okolnosti boli skôr známe žalovanej obchodnej spoločnosti, ktorá vo svojej obchodnej praxi bežne využíva rozhodovanie rozhodcovských rozsudkov proti svojim dlžníkom. Sú vážne pochybnosti o tom, či so žalobkyňou ako spotrebiteľom bolo osobitne individuálne dojednaná dohoda o rozhodcovskom konaní, alebo došlo len k formulárovému vyplneniu náležitosti takejto dohody obdobne, ako pri úverovej zmluve, kde žalobkyňa ako dlžník mohla len vypísať svoje osobné údaje, stanoviť výšku úveru, ostatné náležitosti boli už na schvaľovacích postupoch veriteľa - žalovaného. Aj podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvy a zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Žalovaná obchodná spoločnosť má problémy s dokázaním individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy, pričom je nesporné, že ako úverové zmluvy, tak rozhodcovské zmluvy sú formulárové zmluvy, ktoré bežne využíva žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní zmluvných vzťahov. Rozhodcovské zmluvy nie sú dávané ako alternatíva, ale skôr ako podmienka k úverovým zmluvám.

48. V zmysle § 253 a § 260 CSP súd zaviazal v konaní neúspešného žalovaného na náhradu trov štátu za vypracovaný znalecký posudok v sume 1.192,56 eura. V zmysle CSP súd nemal zákonnú možnosť na priamo zaviazat' neúspešného žalovaného.

49.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, 262 ods. 1 CSP a 396 ods. 3 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania okrem sumy 1.192,56 eura za znalecké dokazovanie na úhradu ktorej bol zaviazaný žalovaný avšak v zmysle § 256 ods. 2 CSP súd zaviazal žalobkyňu na jej úhradu žalovanému pretože bez návrhov žalobkyne by tieto trovy nevznikli pričom predmetným znaleckým dokazovaním sa tvrdenia žalobkyne nepotvrdili naopak vyvrátili. Súd poukazuje na výklad § 256 ods. 2 CSP v knihe Veľké komentáre Civilný sporový poriadok, nakladateľstvo C. H. Beck z roku 2016 na strane č. 935 posledný odsek prvá veta.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.